

LA TERCERA BENAURANÇA

La Tercera Benaurança és: "**Benaurats els mansos, perquè ells heretaran la terra**" (Mt 5, 5). La mansuetud no és debilitat ni passivitat; és el domini de si mateix i la força d'un cor que, fins i tot davant de la injustícia, decideix respondre amb la dolçor de Crist. És la victòria de la caritat sobre la ira.

Aquesta connexió serveix per pacificar les relacions humanes. En un món on impera la cultura del crit, la mansuetud i el perdó creen espais de convivència real, demostrant que la veritable "terra" no es conquereix amb la força, sinó amb la humilitat.

Connexió amb les Obres de Misericòrdia

Aquesta benaurança és el motor de les obres que exigeixen paciència, control del propi ego i un profund amor al germà.

✦ Patir amb paciència els defectes del proïsme: Suportar les limitacions alienes sense jutjar ni explotar en ira.

✦ Perdonar les injúries: L'expressió màxima de la mansuetud, deixant espai perquè la misericòrdia divina actuï.

✦ Corregir el que s'equivoca:
Realitzar la correcció amb dolçor
perquè sigui un acte d'amor i no
de supèrbia.

✦ Domini de si mateix: Mantenir la
pau interior davant de la
provocació per salvar el germà.

Importància per a l'Església

Per a l'Església, aquesta unió és fonamental per a la comunió interna. La mansuetud és l'oli que permet que la comunitat funcioni sense friccions destructives. Una Església mansa reflecteix el rostre de Crist, atraient els altres no per poder o imposició, sinó per la força irresistible de la seva pau.